

SAMOBORSKI LIST

God. XXIII.

U Samoboru, 1. kolovoza 1926.

Br. 15.

„Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 20 D. — Plativo i tuđivo u Samoboru

Uprava i uredništvo nalazi se
GLAVNI TRG br. 3
(tiskara S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglas, koji se više puta uvrćuju, daje se znatan popust. Rukopisi se ne vraćaju.

Za naša zvona.

Po, oduševljenju koje se opazilo kod nazočnih župljana prigodom sastanka i dogovora za akciju, koja se imala poduzeti za nabavu novih zvona, moglo se očekivati, da će naša župna crkva već za koji mjesec dobiti nova zvona. Ali eto već teče i druga godina, što je odbor pokrenuo sabiranje, pa ipak još nije došao do cilja i unatoč toga, što je cijena zvonarini međutim ponešto pala. Mnogi — osobito stariji ljudi — koji su već uplatili svoje priloge, nestrpljivo čekaju, pače i prgovaraju, što se zvona ne nabavljaju. Na kome je krivnja? Odbor, koji je uzeo u svoje ruke ovu tešku i ni malo ugodnu zadaću, bio bi najsretniji, da može ovaj svoj posao što prije privesti kraju, jer ako je i kome teško što se ta stvar tako sporo odvija to je zacijelo najteže njemu. Povjerenici sabirači znali bi puno pripovijedati o tom, kako teško, kako nerado neke stranke daju svoje prinose, a mnogo je takovih, koji još ništa nedadoše. To i jest uzrok, da još dodanas nemamo novih zvona i da smo u tome pogledu zaostali za svjema okolišnjim župama, pače i za nekim kapelama.

Samobor je uglavnom dao svoje, a koliko još nije, nadamo se, da će dati, jer ne vjerujemo, da bi se baš neki najimućniji naši sugrađani namjerice htjeli ustegnuti od ove lijepe i plemenite akcije u kojoj s ljubavlju učestvuje cio Samobor i koja se u prvom redu tiče njegove ljepote. Ta se ljubav lijepo očitovala kod sabiranja priloga: mnogi pa i siromašni građani dadoše dva i tri puta više nego im je prema porezu njihovu određeno. Svakako časno i pohvalno. Ali druga stranka — a to su područna župska sela — ta je dosad zatajila. Na sela pripadaju $\frac{2}{3}$ sveu-

kupne potrebne svote t. j. sto dvadeset tisuća dinara, a dodanas doprinesoše tek dvadeset tisuća. Baš gdje smo najmanje očekivali, tu je sivar zapela Istina, stigla nas je novčana i privredna kriza; ali ni prijašnje godine nije bilo bolje. Bit će više kriv nehaj, neshvaćanje i potpuna tupoća za plemenito preduzeće. Ne misli se, da potrebu novih i dolečnih zvona traži ugled i čast cijele naše župe, koja nije ni tako mala ni tako siromašna, da nebi mogla pridonijeti tu žrtvu. Mogle su to učiniti mnogo siromašniji seoske i gradske župe i u vrlo kratko vrijeme, jer je u njihovih župljana bilo žive vjere i ljubavi za svoju župsku crkvu. Da nije siromaštvo krivo dosadanjem slabom uspjehu ove akcije, vidi se i iz toga, što i najveća i najimućnija naša sela ne doprinesoše razmjerno više od siromašnijih sela, neka još i manje. Da su se naša župska sela odazvala svojim prinosima kao Samobor danas bi u tornju naše župske crkve brujila nova zvona.

Nabava novih zvona ne da se dalje odgadjati. Sabiranje će se nastaviti do 1. rujna o. g., a potom će konačni uspjeh pokazati, kakova se zvona budu mogla nabaviti: da li onakva kakva su bila prijašnja zvona ili manja.

Ufamo se, da ljubav naših župljana za lijepu našu župsku crkvu kao i nezaboravljena uspomena na mila naša stara zvona ne će dopustiti, da budemo prisiljeni zadovoljiti se sa manjim zvonima. Stavljamo na srce svima imućnicima naše župe, da ne dopuste da do toga dodje. Neka se ugledaju u krasan primjer naše ugledne Samoborske štedionice, koja će nabaviti 1 zvono, i u primjer načelnika trgovišnog gosp. Ivana Levičara, koji je obećao pridonijeti za nabavu drugoga zvona 10—12 tisuća dinara. Gosp. Levičaru moglo bi se pridružiti više građana odnosno

župljana te bi zajedno mogli nabaviti drugo zvono. To bi im bila časna i trajna uspomena i zadužbina. Tako su učinili župljani i u drugim župama, na pr. u najnovije vrijeme u Gospiću, gdje je deset građana nabavilo jedno zvono.

Od župljana naših sela očekujemo, da će do 1. rujna o. g. uplatiti svoje priloge i s time omogućiti da se odmah potom naruče zvona dostojna i naše lijepe crkve i cijele župe.

M. L.—g.

Ferijalne kolonije.

Kako je poznato, zavedene su u školama Samobor, Sv. Martin i Rakov Potok organizacije Podmlatka Crvenoga Krsta.

U programu je Podmlatka, da djeca čuvaju i njeguju svoje zdravlje, da čine dobra djela i da se vježbaju u vršenju građanskih dužnosti. Članovi plaćaju na mjesec 50 para, dakle tijekom škol. godine svaki 5 Din. Od toga se polovina šalje glavnom odboru Crv. Krsta, a polovina se upotrebljuje za potrebe škole (za nabavu škol. apoteke, potporu siromašnih drugova i dr.)

Podmladak Crv. Krsta, kad priredjuje svoja škol. posijela (kao u Samoboru) ne naplaćuje nikakve takse na ulaznice, a članovi uživaju razne pogodnosti. Tako mogu biti učesnicima Ferijalnih kolonija, koje se izišlju svake godine u koje zdravo mjesto, gdje djeca mogu popraviti svoje zdravlje, naučiti se odmora u lijepoj prirodi i upoznati krajeve svoje domovine.

Ove su godine također uređene Ferijalne kolonije pod upravom nastavnika.

Iz Samobora polazi šestoro djece, koje su roditelji prijavili Polaze danas na more

Spominek Franceka i Pepeka.

(Svršetak).

Pepék: Evo je! — Izvoliš Francek! — bum taki natočil kupice. — Dobro zdravje Francek!

Francek: Bog Pepék!.. Baš je dobro črleno. . . Čuj dale Pepék!: Ti si Pepék z menum služil soldačiju v Zagrebu, a onda si otišiel domom v Sanobor, a ja sem moral v Bosnu. Žal mi je bilo, kaj sem moral ostavit Zagreb radi pevačkoga društva, koje smu imali pri naši kumpaniji. — Još sad znam popevat nekoje popevke, kak na priliku: »Najlepši si ti zemle kraj, Horvacka ma, moj zavičaj!« i onda; »Dekle na sred morja, plivat nezna.«

Pepék: Ti si Francek negda moral bit dober pevač, kad još denes imaš jaki visoki prim-glas. — Kad Ti zapopevaš »Okrepi ga« se se lampa tresu.

Francek: I mora se trest, kad ja vdrapim!

Pepék: Pak Irak si onda zival v Bosni?

Francek: Svak! — Falim Bogu, da sem došiel živ nazaj. — Jednu zimsku noć, kad sem išiel z varoša v kasarnu, dočakali su me na jednom mostu tri Turčini s kamejnom noži i pištolami. — Hteli su me vubit. — Još ni denes neznam, zakaj su me čakali i kaj sem im bil kriv. — Kamica je bila i kad sem došel na most, zakričali su mi: »neidi gospodine blizu, izgubli ćeš glavu!« — Hteli su me prestrašiti. — Ja poletim naprvo i ta cajt doleti mi z njihove strani kamen pod dimje. — Za cajt bil sem pred nimi. — Zgrabim jednega i hitim pod most na led. — OnJa vudrem sablum nekoliko put po drugem tak, da je imal dost. — Treči mi je vušel, al sem ga našiel v gomili snega skritega. — Vudiral sem poj nem tak dugo, dok ni zakričal: »Gospodine prestani, ubiti ćeš me!« — Drugi dan išli su Turčini tužiti na bataljon. — Taki se je zeznalo do ih je namlatil — i z menum na report. — Povedal sem obrstaru kak je bilo i on me je polalil i rekel mi je, da sem se dobro držal i da sem prav imal. — Turčine je zešpotal i dal ih je otpelet v špital, a kad su ozdravili, bili su hudo štrofani z reštum.

Pepék: Zbile si bil korajžen Francek, kad si se vulal na tri oboružane Turčine iti.

Francek: Čuj dale Pepék! Jemput vozil je mali soldački cug Austrijsku militeršku poštu, a ja kak šarža, bil sem komedant. — Na jednom bregu dočakali su nas raubari, a mi smu bili pod bregum — i počeli su z brega na nas pucati. — Dal sem komandu na »šturm«, al suse moji dečki bojali iti na breg. — Kad sam se »ja« postavil naprvo, išli su. — Došli smu bliže raubarov pod breg. — Puknili smu proti onemu mestu, di se je nekaj motalo, i nato podrčimu gori. — Našli smu širknenege mladega Turčina, — još je malko dihal. Potrelten je bil baš v trbuh. Drugi Turčini su se razbežžali. Pobrati smu mrtvega Turčina na kola i otpeleli v kasarnu. Meldoval sem »oficirni« kaj se je pripetilo, a on mesto da me je polalil, zakričal je na me: »kaj ste napravili, morali ste mrtvega Turčina tam ostavit, di je vubit, dok dojde komišija; vozite ga nazaj!« Otpelali smu ga nazaj na ono mesto, i došla je soldačka komišija i se pregledala, al ja zato nikakve polele dobil nis.

i to u okolinu Splita, gdje će proboraviti 20 dana. Za put onamo i natrag, te za čitavu opskrbu plaćaju 450 Din kroz čitavo ovo vrijeme.

Da se budućih škol. praznika uzmogne više djece otpremiti sa kolonijom, prijave će se primati u školi odmah u početku škol. godine. Svaki učenik(ca), koji će se prijaviti, plaćat će kroz 10 mjeseci po 45 Din., a kad nastupe ljetnje, moći će sa ovom svotom ući u koloniju i proboraviti na odmoru u kojem mjestu Hrv. Primorja (ili gdje drugdje u planini.) i tamo naći okrepe svome zdravlju.

Nadje li se u Samoboru barem 20 djece, moći će imati svoju zasebnu koloniju — samoborske djece — a pod vodstvom kojeg nastavnika (ce) iz Samobora, koji će ovu koloniju izvesti

Stvar je po sebi dobra i korisna i mi svraćamo pozornost naših roditelja na ovu higijensku uredbu, koja može njihovoj djeci, pogotovu onoj, koja su slabunjava, donijeti okrepe i oporavka.

† Oskar pl. Simić

časni kanonik i župnik u Sv. Martinu pod Okićem.

U noći od 25. srpnja preminuo je vrijedni i poštovani župnik sv. Martinski g. Oskar pl. Simić. Smrtni ostanci pok. župnika Simića sahranjeni su u utorak 27. srpnja na župnom groblju u Sv. Martinu. Kondukt je vodio dekan i župnik sv. nedjeljski gosp. Vj. Miljan uz veliku asistenciju, koju su sačinjavali sva gg. župnici i svećenici iz čitave okolice. Sprovodu je pribivao velik broj seljaka i seljanki te samoborskog građanstva i znanaca, prijatelja i rodjaka iz Zagreba.

U 11 sati prije podne dignuto je tijelo pok. župnika Simića u župnom dvoru, te je preneseno u župnu crkvu, gdje je odslužen svečani rekvijem. Poslije rekvija spomenuo se je domaći kapelan veleč. g. M. pl. Horvat dobrote i vrline pokojnika, kako je on svim svojim župljanima bez razlike doba i spola uvijek pripravno svakom zgodom dijelio dobre savjete, upućivao ih u gospodarstvu voćarstvu, vinogradarstvu, vrtljarstvu itd. u čemu je on bio osobiti stručnjak, pa je i dobio za ovaj svoj racionalni rad mnoge priznanice na raznim gospodarskim izložbama.

Krivice je bilo i bu je, Danisja tak korajžno šturmiral, bili bi nas Turčini se potukli i bili bi poštu oraubali.

Pepek: To zbile ni bila pravica za te Francek!

Francek: A sad ti bum povedal još od zverin. Jenput kad smu bili na muštri v planinah, viovili smu mladega vuka. Otpelali smu ga v kasarnu, napravili mu huticu, hranili ga i igrali se z nem. Našemu kapitanu dopal se je miadi vuk i zel si ga je za svega. Prek leto dan dobro je bilo z vukom, čisto se je bil pripitomił, al navek mora biti neki hušić. Jen soldat na truc kapitanu, pretrgnil je vuku nogu. Kapitan žalosten, rekel je »meni« da vuka strelim, da se ne muči. Kad sem rihatal pred vukom revolver, čutil je siromak, da mu je došla zajdna vura, pak su mu počele suze curet. Puknem, a vuk dukne dva metra visoko v zrak, i zdehnil je. Žal mi je bilo kapitana, ki je navek govoril, da kad bu premeščen v Zagreb, da bu vuka sebum zel i da se bu z nem po illici španciral, — al mu ni bilo sujeno.

Pepek: () ti siromaški vuk kak si nadrtal.

Kao župnik bio je dobar pastir stada švoga, s kojim je živio u lijepoj slozi, skoro pola stoljeća, te ga uvijek upućiva na dobro. Konačno se je oprostio u ime svih župljana sa dobrim, poštovanim i ljubljenim župnikom. — Kako ga je sve poštivalo i rado imalo dokazom je i to, da su svi prisutni u crkvi za ovog dirljivog govora plakali.

Iza toga krenuo je sprovod na župno groblje. Nad otvorenim grobom oprostio se je od pokojnika ravn. učitelj g. Zvonimir Miholjević, spomeuvši njegov veliki trud i rad na prosvjetnom polju, kao predsjednik mjesnog školskog odbora, koji je vazda svjesno saradjivao s ovomjesnim učiteljstvom.

Na koncu moramo spomenuti, da je župni dom pok. Simića, bila jedna od najgostoljubivijih kuća, prema starim hrvatskim običajima, u koju su vazda rado dolazili znanci i prijatelji pokojnika iz Samobora Zagreba, i t. d. — Pokoj mu vječni!

K zvonarskom štatutu.

Na upite s mnogih strana evo mrva razjašnjenja u stvari Zvonarskog štatuta.

1. Povjerenici ili sabirači prinosa za nabavu novih zvona nijesu silili ni koga na potpunu uplatu priloga, koji je stranki odmjeren prema njezinu izravnom porezu, već su primili što im se dalo. No zato iz toga ne slijedi, da je dotična stranka i zadovoljila svoju dužnost, to jest da je potpuno namirila svoj prinos za zvona. Za Samobor je određen 60% tni iznos od izravnog poreza, dakle nešto više od polovice toga poreza. Prema tome može si svatko po svom poreznom arku izračunati, koliko ima pridonijeti za zvona, pak poredivši ovu svotu s onom, koju je već faktično uplatio za zvona, vidjet će, koliko ima još doplatiti da bude dionikom pogodnosti §. 3. i 4. Zvon štatuta.

2. Darovi, što su ih darovali za zvona pojedinci ili skupine prigodom nekih radosnih ili tužnih zgoda ili u počast uspomeni kojeg milog pokojnika i dr., nijesu se mogli uzeti u račun kod raspisa priloga prema izravnom porezu, jer bi to bilo posao još više kompliciralo; a i zato ne, što dar, koji je namijenjen nekome u počast ne može služiti i u vlastitu korist. Zato ovakovi darovi ne ulaze u račun za sticanje prava na pogodnosti §. 3. i 4. Zvon štatuta.

Francek: Još ti bum povedal kak sem »Miška topil.«

Pepek: Kaj je pak to bilo?

Francek: Isto tak vlovili smu na muštri v planinah mladega medveda. I nega smu otpelali v kasarnu, — privezali ga na lanc za jen jaki stup, napravili mu huticu, hranili ga i igrali se z nem. Zvali smu ga »Miško.« Bil se je pripitomił i dopal se je obrljajnantu, pak si ga je i on zel za svega. Dober je bil Miško prek leto dan, al najemput mu je neki vrag v glavu puhnil. Kad ga ni nigdo videl spuknil je stup z lancem i otkuril je nekam. Obrljajnant dal ga je po patroli jedno dva dana iskat, al Miška nigdi ni pak ni. Tretí dan idem ja z mojim komaratum špancirat van z varoša. Dojdemu vu jen alejum i sedemu se pod jednu palmu na klup. Malo se spominam, kad najemput začujem, da je na isti palmi nekaj zacinkalo. Pogledim gori i imam kaj videt. Miško na vrh palme sedil z lancem i stupem steps. Velim komaratu: »Poglej našega Miška, jel ga je sam vrag gori zanesel!? Odišli smu brzo po gemajnare i oni su došli s kijačami i Miška dofi scukali. Dok su ga cukali, mum-

3. One stranke, koje imadu posjede u općini Samobor i u općini Podvrh, dužne su od obih posjeda uplatiti svoj prinos za zvona, inače nijesu potpuno namirile svoju dužnost prema porezu.

4. Prigodom sabiranja priloga desilo se u mnogo slučajeva, da sabirači nijesu našli stranku kod kuće ili su došli u nezgodan čas, te je stranka obećala sama donijeti sabiraču svoj prilog. Budući da je sabiračima vrlo neugodno da strankama češće dosaduju i da gube vrijeme, zato se umoljavaju svi oni, koji su zaostali s uplatom svojih prinosa, da to izvole učiniti što prije, a najkasnije do 1. rujna o. g., jer će se inače smatrati, da nijesu htjeli ništa uplatiti, te će u slučaju smrti platiti povišenu pristojbu po §. 8. Zvon. štatuta kako za njih tako i za svakog člana njihove porodice.

Isto tako umoljavaju se ona gg. posjednici samoborski, koji ne stanuju ovdje, da do 1. rujna o. g. izvole uplatiti svoj prilog za zvona, koji ih pripada prema njihovu porezu.

5. Odbor za nabavu novih zvona i ovom prilikom stavlja na srce svima župljanima samoborske župe ovo lijepo i časno preduzeće, kod kojega treba složno da sudjeluje svaka kršćanska duša ove župe, koja se ponosi vjerom pradjedova svojih i ljubi svoj dragi i lijepi samoborski kraj. Pridonesimo tu žrtvu veselim srcem i što skorije, kako bi nam još ove godine zabrullila nova zvona; pa kad smo u toj akciji zaostali za svjema drugim okolnim župama, pripomognimo darovima svojima, da se sada mogu nabaviti zvona, koja će svojom težinom i blagoglasjem biti ravna prijašnjim našim zvonima. Ne dopustimo, da nas stigne prekor potomstva, da smo manje učinili od djedova svojih i Dajmo našoj krasnoj župskoj crkvi takva zvona, koja će biti dostojna njezine ljepote i ovoga kraja, te će svojim veličajnim glasovima ulaziti u svako selo, u svaku kuću ove župe, i razdragati svako srce. I sa ponosom moći će tada svaki od nas reći: I ja sam svojim prinosom pripomogao ovoj ljepoti. Dao Bog, da to bude što skorije!

Odbor.

Domaće vijesti.

Promjene kod sreske oblasti.

Riješenjem Ministarstva Unutrašnjih Dela premješten je po potrebi službe Dr. Aleksander Šibenik, sreski poglavar 7 grupe I.

Ial je tak, da ga je celi varoš mogel čut. Obrljajnat zgubil je volu do neverne zverine i pitel je »mene«, kaj bi žnem napravil? Ja mu velim: »nema tu ništa«, dajte ga meni da ga štrofam. Dal mi ga je, a ja z gemajnari otpelam Miška k jedni vodi. Tu smu mu privezali dugi štrik za vrat, a pod vrat teški kamen. Hitili smu ga vu vodu i vlekli natri pak van, po više put, dok se ni nasrkal, da je bil kak parnat. Kad smu vidli, da se je dost nasrkal zveltli smu ga van, osovili ga i zišlo je z nega vode na škafe. Za kratki cajt došel je Miško k sebi. Nismu šteli z nem više posla imat, pak smu ga prodali jednemu Turčinu. Tak ti je to bilo moj Pepek.

Pepek: Ti si Francek zbile sega vraga doživel.

Francek: Doživel sem i preživel sem. A kuliko je već vur Pepek?

Pepek: Jee — već bu skoro jedinajst —

Francek: Ej! onda idem. — Lahko noč Pepek!

Pepek: Lahko noč Francek!

Domaći.

Otvoreno pismo

Gospodinu

Ivanu Levičaru, trgovašnom načelniku
u Samoboru.

U sjednici trgovaškog zastupstva održanoj 19. lipnja 1926. Vi ste terorizirao zastupstvo, koje Vas svojim povjerenjem izabralo za svoga načelnika odnosno predsjednika svojih sjednica. Među svim ostalim, po više ste puta u brk zastupstvu izrično i vrlo emergično dobacili, da ne ćete provesti njegova zaključka o ukinuću nadasve zazornog i za imovinu siromašnih žitelja od poplave vječito štetnog, a za Vas i ostale bogatune u prikazivanju svoje marve ugodnog napajališta na samom trgu kralja Tomislava.

«Senat» starodrevnog opiduma bio bi na ovaj Vaš drzoviti istup — osupnut. Ali sada? Nit tko pisnu nit tko zubna škrinu.

Čestim, upravo i napadnim, na Vas upravljenim pozivajima mnogih zastupnika, da predočite ili pročitate davno podnesenu molbu brojnih sugrađana radi zatvorenja istaknutog napajališta, nijeste ni pod koju cijenu htjeli da udovoljite. I ostadoste živ.

Vi dakle hoćete da stvarate jedan široki ponor preko kojega zabranjujete građanstvu, da dodje sa svojim željama pred trgovaško zastupstvo, kojega je ono svojim povjerenjem poslalo u vijećničku dvoranu, a ne Vi.

Budne li tako i dalje, onda: na čast nama svima.

Napose meni, u mnogo navrata, kad sam se imao da ogradim protiv Vaših napadaja, svojim ste mi »zdelavanjem« sprečavali pravo govora, te sam Vam morao iza svakoga slučaja dozvati u pamet, da nijesam Vaš pandurčić, već da sam trgovaški zastupnik. Jeste li to i ovaj put — ali ozbiljno čuli?

Iz svega toga razabirem, da je općinski zakon, koji točno određuje prava općinskoga odbora i dužnosti po njemu izabranoga načelnika: za Vas knjiga zapečaćena sa sedam pečata, pa Vas radi toga, kao višegodišnji trgovaški zastupnik i kao bivši načelnik moram da uputim, da je po §-u 27. općinskog zakona — općinsko zastupstvo jedini zaključujući organ (uz odobrenje vlasti) a Vi kao načelnik, da ste jednostavni izvršujući organ zaključaka opć. zastupstva i da ste prije svega za točno izvršenje zaključaka odgovorni zastupstvu, a ne zastupstvo Vama.

Meni je svejedno, ako je mojim drugovima zastupcima po volji Vaš apsolutizam; no ja ću ga krčiti i dokrčiti.

Preporučam Vam s toga, da u sjednicama vrlo pažljivo saslušate mišljenja pojedinih zastupnika i da zaključak bez Vašega »naganjanja« vjerno zabilježite u sjednički zapisnik.

Vi ste za sjednicu ustanovili dnevni red, ali ga niste poštivali, već ste prije toga čitali niz optužbi protiv mene, kao bivšeg načelnika — Vašega predšasnika i protiv nekih opć. činovnika, bez kojih se ne možete u uredu ni maknuti; dok ste nakon davno uslijediloga otpasta — dokazani još najnoviji grubo službeni prekršaj Vašeg ličnog ljubavnika tobožnjeg redarstvenog povjerenika, ponovno pred zastupstvom zatajio.

Mene ste napali, da sam po svom tešku i po svom konja vlačio i čistio opć. sjenokoše, a da ove radnje nijesu po opć. blagajnici isplaćene na moju namiru, već na ime drugoga.

Kao što sam u sjednici odgovorio, tako Vam i sada ponavljam, da je opć. gospodarski odbor ustanovio dnevne cijene za taj red. Ove sam cijene u svom gospodarskom

referatu priopćio i plenumu zastupstva i zastupstvo je ove cijene primilo na znanje, pa pošto za ove cijene nijesam mogao naći drugu radnu snagu, pružio sam za iste cijene svog težaka i svog konja.

Posve je naravno, da ste Vi mogli samo vlačenje sjenokoša obaviti ove godine jeltinije, jer prije zapuštene sjenokoše nije trebalo ove godine još i čistiti, već samo vlačiti. Vi ste dakle sjenokoše samo vlačio, a ja sam je čistio i vlačio.

Nadalje ste me napao, da sam prošle godine opć. sjenokošu »Hudi Zdenec« pridržao za sebe u zakupu.

Općinsko zastupstvo prepustilo mi je nakon nepovoljne dražbe slobodnu prodaju trave u sjenokoši »Preseka« od 7 rali, pa sam prema tome analogno postupao i sa znatnom sjenokošom »Hudi Zdenec«, a da kod toga nije općina pretrpila nikakova gubitka.

A sada dragi Herlica (oprostite, što rabim najsimpatičniji naziv Vaših najintimnijih prijatelja, kojega Vi vrlo rado prihvaćate) — ispravno da čitamo, a ne nek nedokazano nabacujemo, kakav ste Vi čovjek.

Vi ste neko vrijeme bili i prije trgovašnim načelnikom. U tom ste svojstvu vodili općinsku aprovizaciju po nekom afganstanskom štilu i j. živčne namirnice ste nabavljali u ime općine, dakako da budu jeltinije, a prodavali ste je u vlastitoj režiji da bude dobitak Vaš. Još ste kod toga upotrebljavali općinsko osoblje besplatno samo radi toga, da bude Vaš profit veći.

Merkantilni stručni izaslanik kr. zemaljske vlade zapisnički je ustanovio i nadležnoj vlasti izvjestio, da je po Vama prikračena sirotinja za golemu svotu, koje ste strpali u svoj privatni džep, Rama i druga siročad zjevala je od gladi radi preskupe prehrane, a Vi ste si kao bogatun i općinski otac siromaka, prisvojio djelove njihovih zadnjih zaloga. I ne ćete, da je povraćate. Opaža se, da imadete zdrav želudac.

Trgovaško je zastupstvo u svojedobnim sjednicama u mojoj prisutnosti donijelo dva zaključka, da Vas radi toga općina tuži kod suda; no ovi zaključci nisu — neznam iz kojih obzira — po tadanjem načelniku provedeni.

Dobro znamem, da ovi zaključci postoje, te sam je ja u vrijeme moga načelničkog službovanja i penovno čitao. S toga upozorujem nadležne opć. organe, da ove zaključke i sve na njih odnoseće se spise i knjige brižno čuvaju, jer su za nje ličao odgovorati. I još imade ljudi t. j. Vaših ljudi, koji telele Samoborom, da ste njih »dober gospodar«.

Vi ste odlukom karnosnoga povjerenstva upravnoga odbora županije zagrebačke od 30. prosinca 1911. br. 30.577., koja je nekoga Vašega obrazloženoga priziva i protiv svih za Vašu korist uslijedilih intervencija Vaših moćnih prijatelja — potvrđena vrhovnom presudom kr. zemaljske vlade — kernačio otpušteni iz službe općinskog načelnika kod upravne općine trgovišta Samobora.

U otpisnoj presudi napisano je doslovno sljedeće:

«Pošto se je Levičar grubo ogriješio o svoju službenu dužnost, koja mu se nalaze u provedbi obnašajuće službe u svojstvu opć. načelnika — u tolikoj mjeri, da se u daljaje vršanje njegovih javno-zvaničnih dužnosti povjerenja niti pozivanja imati smotlo i pošto se je pokazao tim svojim ponašanjem i nekorektnim, te protuzakonitim radom nevjernim česti opć. načelnika, to se je morao suditi na otpust od službe i plaće kod upravne općine Samobor, kao i na plaću troška disciplinarnog postupka.»

Samo radi toga, da mi se nebi predbacilo sa strane Vaših prijatelja, kao da mi je žao, što ste umjesto mene izabran načelnikom — nisam ovu Vašu nedavnu prošlost htio da izvjestim nadležnoj vlasti, kako Vas inače ona nebi potvrdila za izabranoga načelnika.

Osim svih Vaših u odmosnoj istragi dokazanih prekršaja — vrhovna presuda kr. zemaljske vlade još posebno ističe, da je naknadno dopunjenom istragom jošte i to dokazano:

a) da kod isplate težačkih nadnica niste obdržavao propisane opreze;

b) da ste kod nabave cementa, gazolina i petroleja za općinu propustio nužne mjere opreza, te općinu izvrgao pogibelji, da pretrpi štetu; i

c) da ste kod gradnje općinskog kanala (Gajeva ulica) pružao uz naplatu vlastiti podvoz, a u isplainici mjesto sebe podmetnuo drugu osobu.

Herlica! Vi ste dakle na vozove i vozove pjeska, te vagone i vagone cementa voziti dali po svojih konjičkih na svoje dvorište bez nadzora ikojega, a kamo li gospodarskog odbora, a namire za Vašu obilnu vozaraku zasluzbu potpisivao je kod općinske blagajne netko drugi, koji je kao siromak bio više željan zasluzbe nego Vi.

U istražnim spisima sve je to potanko ustanovljeno, ali za ovu potankost nema ovdje prostora. Čitajte to kod nadležne oblasti.

Herlica! Vi ste osim svega toga — kod prodaje kostanjevih stabala iz općinskih šuma za Vašega prijašnjeg načelnikovanja survival općinu u više parnica, te je općina morala da plati ogromne odvjetačke i parbene troškove.

Herlica! Čim ste nastupio opet sada načelničko mjesto, odmah ste na teret općine počinio smetanje posjeda na štetu Štelana Pelesa, te je općina radi Vašega neznanja osudjena na znatne parbene troškove.

Tako se kod mene za mog načelnikovanja nije događalo, premda ste me u sjednici zastupstva zlobio optuživali, da sam općini nametnuo parnice.

Herlica! Za boga miloga!! — Te vi niste — kako se ono legendarno veli — štediti ni krv Isusova, pa ste radi krivotvorenja vina posebno još po vrhovnoj vlasti pravomoćno i kažnjen.

Nema dragi Herlica radi svega toga ni kakovog Vašeg običajnoga izgovaranja, jer sve to, što ovdje pišem, potvrđuju pravomoćni spisi, koji se nalaze kod oblasti i kod suda

No dakako. To za Vašu podmosljiva kočicu nije sve skupa ništa, jer ste za obranu svoje časti, kao sedamdesetgodišnji starac viteški pripravan i ponovno proljevati krv iz svojih aorta. Kapilari ostati će Vam i onako neoštećeni.

Antropolezi, još iz diluvijalnoga doba, našli su kod pračovjeka neku njemu podređenu i vrlo uslužnu, ali inače pogibeljnu životinju — mnogo, mnogo kasnije, tek u jeziku Sanskrita nazvanu »Tista-Mekla«. Vječna šteta, što ova već u ono doba bestijalna životinja, nedejstvuje i danas.

Milan Šešterić.

kategorije, od sreskog poglavarstva u Gjurjevcu k sreskom poglavarstvu u Samoboru, te je ovih dana preuzeo ured.

Vjenčanje

Dne, 26. srpnja vjenčao se je Mr. pharm. g. Bozomir Rehorić sa gospodjicom Zlaticom Rumenić, kćerkom našeg uvaženog sugrađana g. Antuna Rumenića. Za vjenčanja pjevača je »Jeka« na koru »Prejasna kraljice«. — Bilo sretno!

Za naša zvona

darovala je 100 D. gdja Julka Lubec mjesto vijenca na odar blago pokojne gdje. Ana Rezar. Odbor toplo zahvaljuje.

Iz Amerike, Bridgeporta, poslao je, sinovac pok. Janka Rezara, Mihovil Rezar doprinos za zvona Sv. Anastazije 3 Dolara tojest u našem novcu 165 Dinara. Na ovom mu daru načelnik općine Samobor najljepše zahvaljuje sa željom, da se svi naši Samoborci, nalazeći se u Americi, po primjeru M. Rezara, po mogućnosti sjete svog rodnog mjesta i da pripomognu svojim obolom, da na skoro budemo čuli onakove zvukove zvona, koja su se prije rata u našem lijepom Samoboru ugodno razlijegala. L.—r.

Aninsko proštenje

Sutra u nedjelju, dne 1. kolovoza održaje se tradicionalno naše Aninsko proštenje. Na taj će dan, ako vrijeme posluži, pohrliti iz Zagreba mnogi izletnici u Samobor, da proslave iendan svojih Ana, Anica i Ančica. Prema običaju prošlih godina naša je lokalna željeznica i ove godine uvrstila još nekoliko vlakova, pa će moći izletnici putovati u Samobor i natrag kako slijedi: iz Zagreba: u 6¹⁵, 8⁰⁵, 9³⁰, 14¹⁰, 14³⁰, 20³⁰, 23¹⁰ sati.

Iz Samobora: 6¹⁰, 8⁰⁵, 12¹⁵, 18⁴⁵, 21⁴⁰, 23¹⁰ sati.

Naši pak gostioničari i pečenjari pobrinuti će se, da svoje goste podvore sa dobrom domaćom kapljicom, poznatom samoborskom pečenkom i »cipovom«.

Planinarska zabava

U nedjelju, dne 8. kolovoza priredjuje Hrv. Pl. Dr. podružnica »Japetić« veliku zabavu u trgovišnom parku. Već dva puta morala je ta zabava poradi nepovoljnog vremena biti odgodjeno, no naši planinari nijesu klonuli duhom, nego se eto i po treći put sa još većom voljom pripravlja, da prirede ovu ljetnu veselicu i da svoj program — sada još nešto širi — doista izvrše. Veliki bufet, koji je i sada u vlastitoj režiji, glazba iz Zagreba, mandolinaši, pjevači, mnoge atrakcije, a u večer krasni vatromet pružit će svakom posjetiocu ugodnu razonodu.

Za nadati se, da će svatko prema svojim silama nastojati, da zabava naših planinara, koji ozbiljno rade na prometu stranaca u Samoboru, uspije što bolje i da ovom mladom društvu donese i materijalna, a još više moralna pomoći.

Javna vježba Hrvatskog Sokola

U nedjelju, dne 15. kolovoza priredjuje »Hrvatski Sokol« u Samoboru svoju redovitu javnu vježbu, u trgovišnom parku. Ovogodišnja javna vježba bit će osobito zanimiva, jer će na ovoj nastupiti novo osnovani »Slovenski Sokol« iz Jesenica, »Hrvatski Sokol« iz Bregane te dva uzorna odjela »Hrv. Sokola« Wilsonov trg. — S obzirom nato očekuje se, da će naše građanstvo ovu javnu vježbu brojno posjetiti. — Javna vježba održat će se i u slučaju nepovoljnog vremena.

Kontumac pasa

Jučer proglašen je kontumac pasa, jer je g. H. Praunspergera njegov vlastiti lovački

pas nagrizao, a isto tako i neke pse u Samoboru. Nije stalno ustanovljeno, da li je pas bijesan ili ne, pa se sigurnosti radi određuje kontumac pasa.

Proslava 50-godišnjice Vojno-veteranskog društva

Vojno-veteransko društvo bana »Jelačića« proslavilo je u nedjelju, dne 18. srpnja 50-godišnjicu svoga postanka. U 11 sati sakupiše se sva naša domaća društva korporativno pred trgovišnom vijećnicom te podjohu na čelu sa »Hrvatskim sokolom« i njegovom fanlarom k svečanoj misi u samostan č. oo. Franjevaca. Na koru pjevao je »Jekin« mješoviti i muški zbor misne pjesme od Kolba i Foerstera. Nakon povratka od sv. mise izrazili su predsjednici društava čestitke Vojno-veteranskom društvu na njegovom jubileju, a zahvalio se predsjednik istoga g. Franjo Malzat. — Poslije podne bila je društvena zabava u trgovišnom parku, na koju su bili pozvani predstavnici svih naših društava.

Proštenje u Lipovcu

Na Veliku Gospu, dne 15. kolovoza obdržavat će se proštenje u kapelici Svete Obitelji u Lipovcu. Za samoborske posjetioce upriličit će se posebni vlak šumske željeznice, koji će krenuti iz Samobora u 8 sati u jutro.

Vila svijetla

Kao stranac htio bih da upozorim gosp. načelnika na jednu stvar, koja se neugodno doimlje nas stranaca, koji se ove godine ipak u nešto većem broju nadjosmo u ovom dragom Samoboru. Riječ je naše o svijetlu. O njemu sam čuo i čitao mnogo toga, no nikada nijesam držao, da je doista tako mizerno i kukavno. Kako sam naučen, da se poslije večere, kad nema one velike prašine, o kojoj bi se također dalo mnogo toga govoriti, malo prošetam, to me ovdje obuzima neko neugodno čuvstvo, jer kudgod se okreneš — ako srećom nije mjesecina — mrak je kao u rogu. Bilo bi zgodno, da trg. poglavarstvo posveti malo više pažnje svijetlu i da barem sada, dok traje sezona ljetovanja, poveća broj javnih svijetiljaka. Stranac.

Dreka kradje

U noći od 27. na 28. pr. mj. provališe dvojica zlikovaca u vilu Wagner. Ušli su otgavši željezne rešetke kroz otvoreni prozor u vilu, te su odnijeli iz spavaće sobe g. Bala 1500 D. gotovine, zlatni lanac i tula sat. A iz druge jedne sobe rublja u vrijednosti od 3000 Din. — Prije ove kradje zlikovci su bili u samostanu č. oo. Franjevaca, ali su zapaženi, te su morali pobjeći. S obom su ponjeli jednu turpiju od vrtlara koja im je u villi Wagner služila za otvaranje prozora. —

Policija i žandarmerija traga za ovim drskim provalnicima.

Sokolstvo.

Prošle nedjelje posjetio je nedavno osnovani »Slovenski Sokol« na Jesenicama zajedno s hrv. Sokolom iz Bregane svoju braću samoborske sokolove.

Ovu priliku upotrijebilo je hrv. Sokol u Samoboru, da braću Slovence što dostojnije dočeka i da djelom dokaže kako su mu braća Slovenci prirasla srcu.

U susret slovenskoj braći otišlo je izaslantstvo čomaćeg sokola i nakon kratkog pozdrava pošlo se u sokolstvu, gdje su hrvatski Sokolovi braću Slovence oduševljeno dočekali uz svirku slovenske himne.

Iza toga oslovio je Slovence brat starješina, predajuć im kao spomen na taj dan, uku-

sni barjak — slovensku trobojnicu — rekao je slijedeće: »pružajuć Vam Vašu svetu neokaljanu trobojnicu, uvjeren sam, da ćete pod njom smjelo i odlučno koracati — gazeć sve što će stajati na putu vašim narodnim slovenskim idealima — a kad ćete, biti na meti Vašeg cilja — tad vedra čela i nasmješena lica pogledajte oko sebe jata crnih gavranova — kako nemoćno grakću. Predajuć Vam Vašu svetinju, cjelivam ju — jer Vas želim uvjeriti, da mi hrvatski Sokolovi ljubimo Vašu milu majčicu Sloveniju istim žarom kao i našu predragu Hrvatsku«.

Fanlara u taj čas zasnira »Lijepu našu« Hrvatski Sokolovi okitiše braću slovence cvijećem, a tada provali oduševljeno i burno pozdravljanje Slovenaca, koje se još povećalo nakon odzdrava starješine »slov. Sokola« brata Petaka i nakon intoniranja »Slovenac i Hrvat«.

Kad se oduševljenje sleglo, svrstala se povorka na čelu sa fanlarom te hrvatskim i slovenskim barjakom, koje su slijedile starješine prisutnih društava, a iza njih 40 mladih slovenskih sokolova, te braća iz Bregane i Samobora. Povorka je krenula na Rude te je put unatoč žestoke pripeke bio lagan, što se ima zahvaliti vrsnim slovenskim pjevačima i domaćoj fanlari.

Na Rudama je povorka dočekaana pljeskom i kljicanjem, a nakon kratkog odmora izmjenjeni su pozdravi između starješine samoborskog i podstarješine slovenskog sokola, dok je brat Radmilović održao kratko predavanje, koje je uslijed lijepe i otadžbeničke sadržine naišlo na svestrano priznanje.

Treba istaknuti, da se na Rudama našlo mnogo samoborske publike, što se je sviju a naročito Slovenaca najugodnije dojmilo, a ujedno i dokazalo, da je naše građanstvo shvatilo ovaj izlet sa ispravne strane.

Oko 7 sati, vratila se povorka natrag, te su tom prilikom braća Slovenci bili sa sviju strana burno pozdravljana. Domaći Sokol ispratio je braću do sv. Helene i na usta svojeg starješine srdačno se oprostio, želeć im u daljem radu što veće uspjehe i što skorijem vidjenju.

Poglavarstvo slob. i kr. pov. trgovišta Samobora.

Br. 2901. U Samoboru, 21. srpnja 1926.

Predmet: Pisaći općinski stroj — uporaba po privatnicima — zabranjena.

Oglas.

Privatne osobe i neka društva u Samoboru običavaju već dalje vrijeme donošati u ovaj općinski ured razne svoje sastavke molbom, da ih općinsko pisarsko osoblje prepíše na uredski pisaći stroj.

Pošto se time općinsko pisarsko osoblje otudjuje od svoga i onako nagomilana redovitog uredskog posla i pošto općinsko uredsko osoblje većim dijelom i samo sastavlja i prepisuje uredske odpravke vlastitom rukom, osobito prilikom preopterećenja pisaćeg stroja, te pošto prema tome jednako i privatne osobe, kao i tajnici, te blagajnici raznih društvi mogu da upotrebe svoju vlastitu ručnu snagu, upozoruju se dotičnici ovim putem, da ne bude pojedinačnog odbijanja, da je svaka privatna uporaba općinskog pisaćeg stroja od danas strogo zabranjena.

Neodbit: **Sigurnost:**
Ivan Levičar v. r. Čop v. r.